

[Lange.]

at foreligge, skal tage Stilling til, kan de naturligvis ikke besvares. Men jeg synes, jeg havde en vis Grund til at formode, at man, naar man har truffet Foranstaltninger som disse, givet Nationalbanken en saadan Bemyndigelse, som den faar, saa ogsaa havde truffet visse Aftaler om, efter hvilke Hovedretningslinier Nationalbankens Valutapolitik skulde føres. Men jeg kan forstaa, at dette ikke er Tilfældet.

Hvad angaar mit Spørgsmaal angaaende Oprævningen af de 6 Kr. for Foderkorn, vendte den højtærede Landbrugsminister stadig tilbage til, at jeg ikke havde hørt efter. Jeg har hørt efter, og jeg hørte særlig godt efter nu sidste Gang; men hverken den første Gang eller den sidste Gang, Landbrugsministeren havde Ordet, fik jeg Svar paa mit Spørgsmaal. Dette gik ud paa, om det Tilsagn, man har givet Korn- og Foderstofimportørerne, har givet Centralkontoret, var foreneligt med den Ordning, man træffer her, for det mener jeg absolut ikke det er. Landbrugsministeren sagde selv, at man efter den 1. April har to Priser her i Landet for Majs. Men det er det, Landbrugsministeren har givet Tilsagn om at man ikke skulde have. Det er naturligvis det, Korn- og Foderstofimportørerne betragter som Faren, som den forøgede Risiko, at der bliver to Priser, og der bliver for saa vidt kun een Pris for det, Kornimportørerne tager hjem paa Lager, nemlig den høje Pris, som man har givet Tilsagn om ikke skulde fremkomme, og først efterhaanden som Varerne aftages, vil denne Risiko blive formindsket.

Nu har den højtærede Landbrugsminister den Opfattelse, at der i Virkeligheden ikke er nogen Risiko, for de Partier Majs, der her er Tale om, vil let blive aftaget af den Del af Landbruget, som faar Adgang til at faa Majsen til en billigere Pris. Men den højtærede Landbrugsministers Opfattelse staar altsaa i Modstrid med Korn- og Foderstofimportørernes Opfattelse — ogsaa Andels-Korn- og Foderstofimportørernes Opfattelse —, for de mener, at der er købt for meget ind, og at der kan være stor Risiko for, at man ikke faar afsat disse Varer, i hvert Fald ikke saa hurtigt, som Omsætningen nu engang skal være inden for en Branche som denne, hvor der er en stor

Risiko, hvor der skal bruges uhyre mange Penge til at finansiere Importen, og hvor der ikke er nogen stor Fortjeneste; det er jo en Fortjeneste, der er aftalt med den højtærede Landbrugsminister, og som næppe mere end dækker Omkostningerne.

Endvidere siger den højtærede Landbrugsminister, at man har truffet Aftale, eller er i Færd med at træffe Aftale om en Ordning, der skulde — jeg ved ikke, om Landbrugsministeren sagde helt udelukke Risikoen, men i hvert Fald formindske den. Jeg ved meget vel, at der er en saadan Forhandling i Gang, og at den sandsynligvis fører til et Resultat, men efter min bedste Opfattelse er det ikke en Ordning, som kan sikre Importørerne — den kan maaske i nogen Grad begrænse Risikoen. Men dette med en Afviklingsperiode vil sige en Ordning, som, hvis Krigen holder op, betyder, at Prisen paa de Varer, der findes paa Lager, plus de Varer, der er købt ind for de kommende 3—4 Maaneder, vil falde i Udlandet til det halve, og saa kan den højtærede Landbrugsminister jo nok tro, at det vil være muligt for Importørerne i en Periode, der maaske ikke bliver 3—4 Maaneder, men $\frac{1}{2}$ Aar — for saa snart Priserne er ved at falde, holder Efterspørgselen sig tilbage —, at faa de danske Landmænd til at betale 10—12 Kr. mere for Majsen og maaske 15 Kr. mere for Oliekagerne, end de ved, Varen kan købes til i Udlandet, men jeg tror nu ikke, det vil blive let. Det vil blive en meget vanskelig Opgabe at stille Korn- og Foderstofimportørerne over for, hvad enten det er private Købmænd, eller det er Andelsforeninger, at tage en saadan Overpris. Derfor hviler der, uden Hensyn til om denne Aftale bliver truffet mellem den højtærede Landbrugsminister og Centralkontoret, naturligvis en overordentlig stor Risiko paa Kornimportørerne, og denne Risiko har Ministeren forøget betydeligt ved at træffe en Ordning, der er i Strid med det Tilsagn, han har givet Importørerne.

Hauch: Naar det ærede Medlem Hr. J. S. Foget anfører Professor Axel Nielsen i Forbindelse med det Spørgsmaal, vi her taler om, skal jeg dertil bemærke, at jeg har ikke alene læst, hvad Professor Axel Nielsen har skrevet her, men ogsaa fulgt,